

MINISZTERELNÖK

Tisztelt Ünneplő Egybegyűlteket!

1956 két okból is az egész világtörténelem fontos fejezetévé vált. Egyrészt azért, mert hazánkból a világ minden tájára menekülők és új hazájukban otthonra lelők magukkal vitték az 1956-os forradalom emlékét, így az események egyúttal a befogadó nemzetek történetének részévé váltak. Szinte alig van ma ország szerte a világon, ahol október 23-án ne rendeznének megemlékezéseket.

Másrészt 1956 azért vált a közös történelmünk kitörölhetetlen emlékévé, mert a magyarokkal szolidaritást vállalók, az elesetteket gyámolítók és a legnagyobb szükségben segédkező nyújtók tetteikkel valamennyiünk számára örök értékek mellett álltak ki. Ezek a szabadságvágy, az igazságosság, az összetartozás és együttérzés örök emberi értékei. Arra szolgáltatnak példát, hogy a nemzeteket, közösségeket nem csupán a földrajzi közelség hozza közel egymáshoz, hanem sokkal inkább a szellemi-lelki rokonság.

1956-nak ez is az öröksége, ezért most mi is bajor barátainkkal elsősorban szellemi-lelki rokonokként állunk itt egymás mellett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ameddig 1956 forradalmát ünnepeljük, addig biztosak lehetünk abban, hogy léteznek az örök, mindannyiunk által becsben tartandó értékek. És ameddig nem engedjük, hogy az igazságosságot, az emberek szabadságvágyát, az összetartozást megcsúfolják és sárba tiporják, addig biztosak lehetünk abban, hogy évszázadok múlva is lesznek majd valakik, akik a hazájukból elűzötteket befogadják.

Engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik lelki testvéreiké fogadták a magyar menekülteket, és új reményt adtak nekik. Legyenek büszkék arra, amit igaz emberként tettek!

Budapest, 2010. október 21.

Orbán Viktor